

รูปแบบสภาพรายรับรายจ่ายและพฤติกรรมการออม

Model Condition for Income Expenditure and Behavior Saving

นางสาวณทิพรดา ไชยศิลป์

Ms. Nathipornda Chaisilp

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University

E-mail: donsrida@yahoo.co.th

วันที่รับบทความ (Received) : 22 กรกฎาคม 2565

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 20 สิงหาคม 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 สิงหาคม 2565

บทคัดย่อ (Abstract)

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มหดตัวในปี 2564 จากการระบาดของโควิด-19 ในรอบใหม่ (รอบที่ 3) ส่งผลกระทบรุนแรง และยังมีโควิดสายพันธุ์ใหม่คือสายพันธุ์จากประเทศอังกฤษ ส่งผลต่อการบริโภค การผลิต การลงทุนรวม และการส่งออก ทำให้เศรษฐกิจหลายประเทศมีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย โควิด-19 นอกจากจะสร้างผลกระทบกับธุรกิจและความเป็นอยู่ของคนทั่วโลก จนทำให้ผู้คนต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตใหม่ “New Normal หรือความปกติใหม่” เรื่องสุขภาพ ใส่หน้ากากอนามัย พกเจลล้างมือ เพื่อหลีกเลี่ยงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสแล้ว สภาพการผันผวนทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาทำให้หลายธุรกิจต้องปิดตัว หรือต้องปรับลดค่าใช้จ่าย ตั้งแต่ลดเงินเดือนไปถึงการเลิกจ้างพนักงานทำให้ต้องปรับวิถีชีวิตเรื่องการออมเงินเสียใหม่ เพื่อรองรับกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันที่อาจเกิดขึ้นอีกเพราะไม่รู้ว่าจะดำเนินชีวิตและมีฐานะการเงินปกติเหมือนเดิมได้

นอกจากจะต้องปรับตัวในการจัดการเรื่องการออมเงิน และลงทุนแล้ว ในสังคมความปกติใหม่ อาจจะต้องปรับตัวให้คุ้นชินกับเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้ามามีบทบาทต่อการทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวัน ทำให้คนรุ่นใหม่คุ้นชินกับการใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงเกิดขึ้นเร็วมาก ทั้งการออมเงินในรูปแบบดิจิทัล การทำงานที่บ้าน ซื้อสินค้า และธุรกรรมทางการเงินอื่น ๆ จึงต้องปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว

คำสำคัญ: รูปแบบ, รายรับรายจ่าย, พฤติกรรมการออม.

Abstract

World economic have a tendency to reduce in year 2564 because of new Covid-19 spread (the 3rd Cycle). There was worse impacted then it has new strain for England also. Therefore, it has been condition impact for consumer product and export. There were cause

of national business become worse. Covid-19 event had impacted for business around the world until change our lives to “Ne Normal”. Though, for take care good health we should put mask take washing jell to protect from virus spreading. On the other hand, variation of taken business will be closed or must be reduce expenditure since salary until layoff staffs. Therefore, we have to adaptation for new saving to support situation as unexpected then could be comeback again. So that, we should have database expenditure formally.

The condition for adaptation as for money saving and investment then in in new common social, we should have adaptation for new advantage technology too. Because, technology has more power cover for working in our everyday lives. Then new generation people use to with new technology very fast. Event though digital saving too. Working at home purchasing and then others activities must be adaptation for social change so fast.

Keywords: Model, Income Expenditure, Behavior Saving.

บทนำ (Introduction)

วิกฤติเศรษฐกิจในยุค โควิด-19 ที่คนทั่วโลกและคนไทยกำลังประสบกันอยู่นี้ ทำเอาหลายครอบครัวขาดรายได้อย่างหนัก กลายเป็นวิกฤติการเงินในครัวเรือนหรือวิกฤติการเงินส่วนบุคคลตามไปด้วย โดยเฉพาะครอบครัวไทยบางครัวเรือนที่อยู่ในสภาพไม่มั่นคงอยู่แล้ว เมื่อเผชิญวิกฤติโควิด-19 ก็ยิ่งประสบปัญหาการเงินที่ทับถมรุนแรงมากไปอีก รวมถึงมนุษย์เงินเดือนที่จากบ้านเกิดมาเพื่อทำงานในเมืองก็ต้องเผชิญกับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจนี้ไม่ต่างกัน ถ้าเราหันมาตั้งรับกับสถานการณ์อย่างมีสติแล้วเริ่มบริหารจัดการการเงินของตนเองให้รอบคอบกว่าเดิม ไม่เฉพาะแค่การ “ออมเงิน” แต่รวมถึงควบคุมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ “ประหยัด” ด้วย เพื่อรับมือกับวิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำในยุคโควิด-19 พร้อม “ความปกติใหม่ทางการเงินในยุคโควิด-19”

1. วิธีใช้จ่าย ประหยัด รัตเข้มชัดสู่เศรษฐกิจในความปกติใหม่ของสังคม

มีหลายองค์กรออกมาให้ความรู้ข้อมูลในการใช้จ่ายเงินในเศรษฐกิจตกต่ำ แม้ทางรัฐบาลจะออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจรอบใหม่ ยังคงยึดตามแนวทางของมาตรการเดิม “แจกเงินเยียวยา” และลดค่าครองชีพ ค่าน้ำ - ค่าไฟให้ครัวเรือน ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (เอสเอ็มอี) โดยยังคงมุ่งเป้าช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยเพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย และก่อให้เกิดเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจแต่อย่างไรก็ดี สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เผยผลสำรวจเกี่ยวกับ “ความปกติใหม่ทางการเงินในยุคโควิด-19” พบว่าประชาชนไทยส่วนใหญ่ 59%, รายได้ลดลง (กรุงเทพธุรกิจ, ออนไลน์) มีรายจ่ายเพิ่มมากขึ้น 62%, มีเงินออมลดลง แต่ที่น่าห่วงคือ 36% ที่มี

หนี้สินเพิ่มมากขึ้น เมื่อถามถึงการปรับตัวทางการเงินขณะเผชิญโควิด-19 พบว่า ส่วนใหญ่ 40% ใช้วิธีลดรายจ่าย ขณะที่ 29% พยายามหารายได้เพิ่ม และมี 13% ที่มีการปรับตัวด้านการ “ออมเงิน” บางคนต้องออมน้อยลง แต่บางครัวเรือนออมมากขึ้น ส่วนอีก 15% พบว่ามีการก่อหนี้เพิ่ม

เมื่อถามว่าหลังจากรัฐบาลคลายล็อกแล้ว มีความพยายามลดรายจ่ายบ้างหรือไม่ พบว่าครัวเรือนไทยจำนวนไม่น้อยมีความพยายามลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลง ได้แก่

47% พยายามลดรายจ่ายค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

40% ลดค่าสื่อโซเชียล

36% ลดค่าห่วยไต่ดิน มากพอ ๆ กับ ลดการซื้อสินค้าออนไลน์

30% ลดค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

11% ลดค่าบุหรี

จนถึงตอนนี้แม้ว่าสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 บานเรื่อว่าควบคุมการระบาดได้ดีในระดับหนึ่งแต่ยังวางใจไม่ได้เพราะการ “ระบาดโควิด รอบที่ 3” นี้รุนแรงมากกว่าเดิมและมีสายพันธุ์โควิด-19 จากประเทศอังกฤษ เข้ามาใหม่ และเศรษฐกิจภายในประเทศก็ยังคงย่ำแย่ต่อไปอีกระยะจนกว่าเมืองไทยจะมีวัคซีนและยารักษาโรคโควิดที่เพียงพอ กว่าที่จะถึงตอนนั้นช่วงนี้ทุกคนจึงควรหันมากินอยู่อย่าง “ประหยัด” รััดเข็มขัดเพื่อรับมือกับเศรษฐกิจย่ำแย่ในยุคโควิด-19 รวบรวมเคล็ดลับการใช้จ่ายสุด “ประหยัด” มาฝากกัน ดังนี้

1. “ประหยัด” ด้วยการทำกับข้าวกินเอง ข้อดีคือเป็นการ “ประหยัด” ลดค่าใช้จ่ายที่ดีมาก ๆ เพราะของสดและวัตถุดิบที่ซื้อมาทำกับข้าวแต่ละครั้งสามารถทำกินได้หลายมื้อ กินได้หลายคน คุ่มค่ากว่าการซื้ออาหารนอกบ้านมากิน รวมถึงการซื้ออาหารเดลิเวอรี่แม้ว่าจะสะดวกสบายแต่ราคาก็แพงถ้าต้องสั่งกินทุกวันก็คงไม่ไหว

2. ลดทานอาหารนอกบ้าน และหัดปลูกผักไว้กินเอง อีกอย่างที่จะช่วยให้คุณ “ประหยัด” ได้มากขึ้นไปอีกก็คือการปลูกผักสวนครัวที่บ้าน ถ้าอยู่คอนโดก็สามารถปลูกลงกระถางได้ โดยเฉพาะผักที่คนไทยเรามากจะต้องใช้ในการปรุงอาหารบ่อย ๆ เช่น ใบกะเพรา พริก โหระพา ผักบุ้ง ผักชี ขึ้นฉ่าย ต้นหอม เป็นต้น เมื่อผักโตพอที่จะตัดมากินได้ก็จะช่วยทุ่นรายจ่ายในส่วนของคุณค่าอาหารไปได้บ้างเหมือนกัน อีกอย่างคือการลดความถี่การทานอาหารมื้อพิเศษนอกบ้านหรือมื้อใหญ่ ๆ ลงไปบ้าง เช่น งดกินบุฟเฟต์ ปิ้งย่าง ชาบู ในร้านหรูราคาสูง เป็นต้น

3. ลดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือย งดช้อปปิ้งแบรนด์เนม ในยุคโควิดที่เศรษฐกิจซบเซาแบบนี้ สาวๆ ที่ชอบช้อปปิ้งเครื่องสำอาง กระเป๋าแบรนด์เนม เสื้อผ้าแบรนด์เนม ฯลฯ หรือหนุ่ม ๆ ที่ชอบซื้อแผ่นเกม หรือเครื่องเล่นเกมรุ่นใหม่ ๆ คงต้องพักจ่ายตรงนี้อะไว้ แล้วหันมาควบคุม และลดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเหล่านี้

เพราะตอนนี้สถานการณ์บ้านเมืองและสถานการณ์เศรษฐกิจไม่ค่อยดีต้อง “ประหยัดเงิน” เอาไว้ก่อนดีที่สุด เพื่อที่เหตุฉุกเฉินจะได้ไม่เจ็บหนัก

4. วางแผนการ “ออมเงิน” ให้รอบคอบ อีกสิ่งหนึ่งที่เราควรทำเพื่อให้สามารถ “ประหยัด” ค่าใช้จ่าย ได้ตรงตามเป้าหมายมากขึ้น นั่นคือ การทำบัญชีรายรับรายจ่าย และวางแผนการ “ออมเงิน” หันมาปรับแผนการเงินใหม่ให้ดีขึ้น แม้ว่าตอนนี้ยังคงมีงานทำอยู่ แต่ไม่อาจมั่นใจได้เลยว่าบริษัทหรือองค์กรที่คุณทำงานอยู่ได้อาจได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจซบเซาในยุคโควิด ผลประกอบการอาจจะตกต่ำลงหากเกิดเรื่องไม่คาดฝันขึ้นมา อย่างน้อยการมี “ออมเงิน” อย่างมีวินัยก็จะช่วยชีวิตคุณยามฉุกเฉินได้

5. ซื้อสินค้า “ลดราคา” แต่ต้องได้คุณภาพ จะซื้อของอะไรก็ตามต้องคิดทบทวนให้รอบคอบก่อนซื้อ อย่างที่บอกไปข้างต้นว่าช่วงนี้ห้างคั้งซื้อของพุ่มเฟิยไ้ก่อน แต่ถ้าของสิ่งนั้นเป็นของจำเป็นจริง ๆ ก็ สามารถซื้อได้แต่มีเคล็ดลับคือต้องซื้อให้คุ้มค่าที่สุด สมัยนี้การชอปปิงออนไลน์เข้ามาตอบโจทย์ผู้คนี้ มาก นอกจากซื้อง่าย สามารถเปรียบเทียบราคาได้ ยังได้รับของอย่างสะดวกสบายแล้ว อีกอย่างคือมัน “ประหยัดเวลา ประหยัดเงิน” ได้ด้วย

6. แบ่งเงินใช้ในแต่ละวัน และงดเครื่องตีราคาแพงในแต่ละวัน เคล็ดลับถัดมาในการ “ประหยัด” ค่าใช้จ่ายก็ คือลองจำกัดจำนวนเงินสำหรับใช้จ่ายในแต่ละวัน โดยนักเรียนนักศึกษาที่ต้องขอเงินจากพ่อแม่ ผู้ปกครองอยู่ น่าจะทำได้ง่าย เริ่มจากเมื่อได้รับเงินมาแล้วให้แบ่งเป็น 2 ก้อน โดยก้อนแรกนำไปเป็นเงินเก็บออม ส่วนอีกก้อนก็นำมาบริหารจัดการออกเป็นส่วน ๆ นำไปใช้จ่ายในเรื่องจำเป็นต่าง ๆ เช่น ค่าที่พัก, ค่า น้ำค่าไฟ, ค่าบริการรายเดือนมือถือ, ค่าอาหาร, ค่าเดินทาง ฯลฯ โดยในส่วนของค่าอาหารและค่าเดินทางที่ ต้องใช้ในแต่ละวันอาจจะแบ่ง และกำหนดจำนวนเงินต่อวันเอาไว้เลย เพื่อเป็นการจำกัดค่าใช้จ่ายให้ได้ ประสิทธิภาพมากขึ้น

7. Social Distancing “ประหยัด” งดกิจกรรมนอกบ้าน ด้วยกิจกรรมในบ้านคือ โดยเฉพาะ นักเรียน นักศึกษา ที่สามารถลดค่าใช้จ่ายทางการเงินและยังเป็นการช่วยผู้ปกครอง ในเรื่องการเงินอีกด้วย งดกิจกรรมนอกบ้านที่ทำให้คุณสิ้นเปลืองเงินไม่น้อยก็อย่าง เช่น การสมัครฟิตเนสรายเดือน/รายปี ราคา หลายพันบาท หรือบางเจ้าก็หลักหมื่นบาท รวมไปถึงการออกไปดูหนังที่โรงหนัง ปาร์ตี้สังสรรค์ในคลับ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ทำให้คุณสิ้นเปลืองเงินทั้งนั้น (ลองทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างตรงไปตรงมา อาจจะ ตกใจกับรายจ่ายของคุณ!) วิธี “ประหยัด” ค่าใช้จ่ายส่วนนี้แนะนำให้ ลด ละ เลิก กิจกรรมนอกบ้านเหล่านั้น งดไปปาร์ตี้สังสรรค์สักพัก ถ้างดไม่ได้ก็ให้ลดจำนวนครั้งให้น้อยลงก็ยังดี เปลี่ยนมาดูหนังผ่านสตรีมมิ่งใน แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ, ดูรายการชอปปิงยูทูบ, ออกกำลังกายที่บ้าน (ไม่้อฟิตเนส), ทำสาง่าย ๆ เองที่ บ้าน, เก็บกวาดบ้าน หรือถ้าอยากตีมิซึลๆ ก็ซื้อเครื่องตีที่ชอปปามาติดตู้เย็นไว้ตีมิซึลก็ชดั อาจจะเหงาหน่อยแต่ ประหยัดกว่าไปตีมิซึลข้างนอกแน่นอน

ยังสอดคล้องกับ สวนดุสิตโพล (ไทยรัฐออนไลน์, 2564) เผย ผลสำรวจ “ครอบครัวไทยในยุคโควิด-19” เรื่องหนี้สินเป็นปัญหามากสุด 75.41% รายรับไม่เพียงพอกับรายจ่าย แต่ก็มีข้อดีอยู่บ้าง คือครอบครัวอยู่ร่วมกันพร้อมหน้าพร้อมตา ดูแล ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน หากมองในแง่บวกจะเห็นว่าโควิด-19 ทำให้สังคมไทยในปัจจุบันระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายมากขึ้น

8. พฤติกรรมครอบครัวไทยที่เพิ่มขึ้น คือการดูแลสุขภาพของตนเอง และคนในครอบครัว พฤติกรรมที่ลดลง คือ การเดินทางท่องเที่ยวปัญหาหนักที่สุดเกี่ยวกับครอบครัวคือ รายรับไม่พอจากรายจ่าย จะก่อนหรือหลังมีโควิด-19 ปัญหาครอบครัวไทย ก็ยังเป็นเรื่องปากท้อง รายได้ หนี้สิน ไม่ว่าจะผ่านไปกี่ปี เรื่องเศรษฐกิจก็ยังเป็นปัญหาหลักของคนไทย ขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลจะมองเห็นปัญหาในระดับจุลภาคนี้หรือไม่ และจะมีแนวทางในการแก้ไขทั้งในระดับประเทศและระดับครัวเรือนอย่างไร เพราะครอบครัวนั้นเป็นหน่วยเริ่มต้นของสังคม ถ้าทุกครอบครัวอยู่ดีมีเงินใช้ก็ย่อมส่งผลให้ภาพรวมคุณภาพชีวิตของคนไทยนั้นดีมีความสุขนั่นเอง

2. พฤติกรรมการออมเงินของคนในสังคมปัจจุบัน

สังคมไทยในปัจจุบันในด้านพฤติกรรมทางการเงินเปลี่ยนแปลงไปทั้งคนรุ่นเก่า รุ่นใหม่ และวัยทำงาน เริ่มหันมาใส่ใจเรื่องการลงทุน โดยมีแนวโน้มเป็นพฤติกรรมที่ดีขึ้น และถาวรที่อาจจะสนับสนุนให้เกิดสังคมแห่งการออมเงินที่มากขึ้น พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของคนรุ่นใหม่ยุค 4.0 ที่ไม่เพียงแต่ใช้จ่ายกับที่อยู่อาศัยเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และไลฟ์สไตล์ รวมไปถึงการใช้จ่ายเกี่ยวแฟชั่น และการช้อปปิ้งอีกด้วย ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้เงินที่อาจส่งผลกระทบต่อรายจ่ายมากกว่ารายรับ ซึ่งการวางแผนการออมเงินนั้นมีความสำคัญมากเนื่องจากทุกคนต้องใช้จ่ายเงินทุกวันจึงต้องมีทักษะในการจัดการเงินที่ดี และควรปลูกฝังพฤติกรรมการใช้เงินตั้งแต่วัยเด็กเพื่อให้มีการใช้จ่ายเงินอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจาก

- 2.1 การตรวจสอบบัญชีว่าในแต่ละเดือนใช้จ่ายอะไรบ้าง
- 2.2 วางแผนงบประมาณในการใช้เงินอย่างเหมาะสม
- 2.3 ทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย แบ่งเงินเก็บเป็นส่วน ๆ
- 2.4 เก็บเงินสำรองไว้ใช้สำหรับกรณีฉุกเฉิน

ทั้งนี้ยังต้องสร้างวินัยในการใช้เงินไม่ฟุ่มเฟือยซื้อของตามกระแสนิยม จนอาจส่งผลกระทบต่อรายจ่ายที่มากกว่ารายรับ ทุกคนมีทัศนคติที่แตกต่างกัน คงปฏิเสธไม่ได้ว่าเรื่องไหนเป็นเรื่องสำคัญของแต่ละบุคคลในการใช้จ่ายเงิน เพียงแต่สิ่งที่แตกต่างกัน คือวิธีคิด วิธีมอง และการวางแผนรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเข้ามา ซึ่งก็ถือเป็นสิ่งที่ดีในการเตรียมพร้อมและระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงินในทุก ๆ วัน ทั้งยังมองไปสู่ระบบของการศึกษาที่ควรมีการเรียนการสอนในเรื่องของการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการออมเงิน หรือการสร้าง ความมั่นคงทางด้านการเงินในอนาคต สอดคล้องกับศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน(ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน

, ออนไลน์) เปิดเผยว่าการออมในปี 2564 สถิติการออมเงินเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากสถิติในช่วงวิกฤตครั้งสำคัญที่ผ่านมาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอัตราการขยายตัวของการออมเบื้องต้นในประเทศไทยมีทิศทางลดลงอย่างเห็นได้ชัด จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 เมื่อเทียบกับวิกฤตเศรษฐกิจครั้งสำคัญ โดยช่วงวิกฤตต้มยำกุ้งในปี 2540 สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมภาคครัวเรือน คือ

1. ความไม่มั่นคงกับรายได้ในอนาคต โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ
2. ลูกจ้างมีความเสี่ยงที่จะถูกเลิกจ้างเพิ่มขึ้น สะท้อนจากจำนวนสถานประกอบการที่หยุดกิจการชั่วคราว และผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเพิ่มขึ้น
3. หนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูง จากภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการชำระหนี้สูงขึ้น ทำให้การบริโภคลดลง กระทั่งต่อการออม และ
4. ประชาชนยังเข้าไม่ถึงการออมเพื่อการลงทุน

จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ว่าควรมีมาตรการจากภาครัฐเพื่อลดผลกระทบที่มี ต่อเนื่อง และมีความจำเป็นต่อภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนในระบบเศรษฐกิจที่หดตัวรุนแรง พร้อมกันนี้ควรมี นโยบายส่งเสริมความรู้ทางการเงินให้กับประชาชนในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะส่งเสริมการออมและการลงทุนให้กับเยาวชนในสถาบันการศึกษาที่มีรูปธรรม

3. การออมเงินของนักศึกษา

"ออมก่อน รวยก่อน" คำนี้เป็นจริงเสมอ และไม่ใช่ว่าขณะที่เราเรียน การบริหารการเงิน หรือ "ออมเงิน" เพื่ออนาคตไม่ใช่เรื่องจำเป็นแต่กลับจำเป็นมากที่สุด เพราะจะเป็นการปูพื้นฐานที่ดีสำหรับวันข้างหน้าที่เราก้าวเข้าสู่โลกของการทำงานอย่างแท้จริง วันที่เราหาเงินเลี้ยงตัวเองไม่ต้องแบมือขอเงินพ่อแม่อีกต่อไป สำหรับนักเรียนนักศึกษาที่จะช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่ายนั้นสามารถทำได้ สั้นๆ ง่ายๆ แต่มีประโยชน์สำหรับ วัยเรียน ตั้งแต่ปฐม มัธยม อุดมการศึกษา หรือถ้าหากผู้ใหญ่บางคนจะเอาไปใช้ด้วย โดยเริ่มต้นจาก

วิธีการประหยัดเงิน เพื่อการออมเงินที่มากขึ้นของนักเรียนนักศึกษาในวัยเรียน

- 3.1 หนังสือเรียนใหม่ ๆ ไม่จำเป็น ลองดูหนังสือมือสองดูสิดูถูกกว่าเยอะ ได้ความรู้เหมือนกัน แถมประหยัดด้วย
- 3.2 อย่าซื้อของเพียงเพราะอยากได้ตามเพื่อน ถามตัวเองทุกครั้ง ว่าจำเป็นหรือไม่
- 3.3 อย่าซื้อของที่ซุเปอร์มาร์เก็ตตอนหิวจัด เพราะจะทำให้เราได้ของมากเกินไปจนเกินความจำเป็น
- 3.4 จำกัดจำนวนครั้ง การทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อน อย่าบ่อยเกินไป!
- 3.5 อย่าเที่ยวกลางคืนบ่อย ings เหล้า บุหรี่ นอกจากเปลืองเงินแล้วสุขภาพยังแย่อีกด้วย

- 3.6 จ่ายบิลตรงเวลา อย่างเช่น บิลค่าโทรศัพท์ ค่าอินเทอร์เน็ต จะได้ไม่เสียค่าธรรมเนียม
- 3.7 อย่าค้างจ่ายบัตรเครดิต (ถ้ามี) เพราะดอกเบี้ยสูงมาก เสียเงินฟรี ๆ ถ้าใช้ ควรรีบจ่ายให้ตรงเวลา
- 3.8 ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ อย่าใช้รถ ยิงเมืองที่รถติดเปลืองน้ำมัน ให้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะแทน
- 3.9 แשרหอกับเพื่อนก็ไม่เลวนะ ประหยัด แกรมมีเพื่อนอยู่ด้วย ไม่เหงา เอาไว้ติวหนังสือกันได้ด้วย
- 3.10 ลดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็น อย่างเช่น อินเทอร์เน็ตบ้าน Netflix หรือ
- 3.11 เรียนเสริมออนไลน์ทาง YouTube แทนการซื้อแพคเกจแพง ๆ
- 3.12 ชื่อของโน้ตแบรด์ที่มีโปรโมชันให้นักเรียน นักศึกษา อาทิ เสื้อผ้าบางแบรด์ จะมีส่วนลดให้เมื่อแสดงบัตรนักเรียน
- 3.13 อย่าเสียเงินกับฟิตเนสราคาแพง ลองใช้บริการฟิตเนสที่มหาวิทยาลัย ซึ่งมักไม่แ่แกรมฟรีอีกต่างหาก
- 3.14 เปลี่ยนจากทานข้าวเย็นนอกบ้านกับเพื่อนเป็นทำอาหารกินกันเองแล้วแשרกันสนุกแ่แกรมประหยัด
- 3.15 เอาของไม่ได้ใช้มาขายอิงขายออนไลน์เดี๋ยวนี้ง่ายมาก เช่น ตามเว็บอย่างออนไลน์ทั่วไป เป็นต้น
- 3.16 อย่าซื้อเครื่องเขียนมากเกินจำเป็น เพราะสุดท้ายเหลือใช้ทิ้งทุกที
- 3.17 อย่าซื้อหนังสือที่รู้ว่าจะใช้อ่านแค่ชนิดเดียว ลองค้นดูในห้องสมุด และยืมเอาประหยัดกว่า
- 3.18 ไม่ต้องไปเรียนซัมเมอร์ราคาแพงที่เมืองนอกทำงานอาสาสมัครดีกว่าได้ประโยชน์กว่าเยอะ
- 3.19 อย่าโดดเรียน! สำนึกเสมอว่า ทุกชั่วโมงที่โดด หมายถึง เงินที่พ่อแม่ ผู้ปกครองหายากที่เสียไปฟรี ๆ ของพ่อแม่
- 3.20 ดื่มน้ำฟรีที่มหาวิทยาลัย หรือโรงเรียน ซึ่งมักมีที่ให้ก่น้ำดื่มกินฟรีเสมอ
- 3.21 เปิดบัญชีเงินฝาก ไม่ว่าจะน้อย จะมาก เริ่มฝากเงินเร็วก็ยิ่งรวยเร็ว และเป็นการปลูกฝังนิสัยการออม
- 3.22 ทำบัญชีรายรับรายจ่าย ผ่านแอปมือถือที่มีให้เลือกมากมาย ที่สำคัญนั้นคือ ฟรี อีกด้วยการเก็บออมเงินสำหรับเด็กนักเรียนนั้นเป็นเรื่องยาก ได้เงินค่าขนมก็แค่ชนิดเดียว ไหนเพื่อนจะชวนกินชวนเที่ยวเล่นอีก จะเอาเงินที่ไหนมาเหลือใช้เหลือเก็บ เงินหมดก็ขอพ่อแม่แค่นั้นเอง

การปลูกฝังนิสัยการเก็บออมเงินที่ถูกต้องตั้งแต่เนิ่น ๆ นั้น เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสามารถเริ่มได้แบบง่าย ๆ และเหมาะสมกับวัยหากน้องนักเรียน นักศึกษาที่ได้เงินได้จากผู้ปกครองก็สามารถ แยกเงินออมส่วนหนึ่ง ก็จะคล้าย ๆ กับวิธีการออมเงินของมนุษย์เงินเดือนเช่นกัน ดังนั้นวิธีการเริ่มต้นเกี่ยวกับความสำคัญของการออมเงินก็คือ การพาไปเปิดบัญชีเงินฝาก และทำการตั้งเป้าหมายอดเงินออม เพื่อที่จะได้นำเงินส่วนนี้ไปใช้ในสิ่งที่อยากได้อย่างทำต่อไปนั่นเอง

3. วิธีการออมเงินของนักเรียน นักศึกษา เริ่มต้นได้ง่ายนิดเดียว

1. จดบันทึกรายรับ-รายจ่าย การทำบันทึกรายรับ - รายจ่ายใคร ๆ ก็สามารทำได้ แต่คนส่วนใหญ่ มักจะไม่ทำเพราะรู้สึกว่าร่วนวาย ต้องคอยจดคอยบันทึกแต่หารู้ไม่ว่าเป็นวิธีง่าย ๆ ที่สามารถช่วยเตือนใจให้เราไม่ใช้เงินฟุ่มเฟือยได้ดีที่สุดวิธีหนึ่งเลยก็เดียว แถมยังสามารถช่วยให้เราเห็นรายได้ รายจ่าย และจำนวนเงินออมที่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ ได้ ทำให้มีกำลังใจในการเก็บออมต่อไปได้อีกด้วย

2. เปิดบัญชีออมทรัพย์ แม้เราจะเป็นนักเรียน นักศึกษา หากเรามีการสร้างนิสัยการออมเงินที่ดีก็ จะทำให้อาณาเขตสัดใส่ได้เหมือนกัน หากมีเงินมากก็ฝากมากมีเงินน้อยก็ฝากน้อย แต่ไม่ว่าจะได้เงินกี่ครั้งก็ให้แบ่งเงินเก็บเพื่อฝากบัญชีไว้ทุกครั้ง เมื่อเราทำแบบนี้จนเป็นนิสัยต่อไปในอนาคตพอเราทำงานมีเงินเดือนเราก็จะสามารถจัดสรรปันส่วนเงินเดือนมาออมได้ทุกเดือน และแม้ว่าบัญชีออมทรัพย์จะมีดอกเบี้ยน้อย แต่อย่างน้อยจะเป็นการสร้างความคิดให้เด็กนักเรียน นักศึกษา ว่าเงินจากก้อนเล็ก ๆ เก็บไปเรื่อย ๆ จะสามารถกลายเป็นเงินก้อนโตได้ในอนาคต

3. ส่งเสริมประสบการณ์การทำงานในระหว่างเรียน พ่อแม่ควรจะให้ลูก ๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้อารมณ์ความรู้สึกในหน้าที่ของตัวเอง สามารถใช้เวลาว่างจากตอนเย็นที่เลิกเรียน หรือช่วงปิดเทอม เพื่อให้เกิดรายได้ หรืองานภายในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นการทำงานบ้านแล้วแต่โอกาสเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นงานจัดเตียงนอน ช่วยล้างจาน ซักผ้า เก็บกวาดบ้าน ก็สามารถให้เงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นรางวัลในการทำงานเพื่อช่วยสอนให้น้อง ๆ เห็นคุณค่าของเงินได้อีกด้วย เป็นบทบาทที่สำคัญต่อการปลูกฝังนิสัยด้านการเงินให้เด็ก ๆ ได้รู้ และเข้าใจที่มาของเงิน เพราะทุกวันนี้มีเด็กหลายคนที่ไม่เข้าใจ และไม่พยายามที่จะเรียนรู้ว่าคนเราจะต้องทำงานเพื่อที่จะให้ได้เงินมาไม่ใช่นั่งรอให้มีคนเอาเงินมาให้

4. ควบคุมความอยากได้ อยากมี คนเรามากจะมีความอยากได้อยากมีอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นกระเป๋าใหม่ มือถือใหม่ เสื้อผ้าใหม่ ฯลฯ ไม่ว่าจะจำเป็นหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นหากเรารู้จักการวางแผน เรียงลำดับความสำคัญว่าอะไรจำเป็น อะไรไม่จำเป็น อะไรต้องซื้อก่อนหลัง บางครั้งไม่ต้องเข้าร้านอาหารกินอาหารแพง ๆ แต่ทำแซนวิช หรือนำอาหารจากที่บ้านไปทานที่เรียนได้ แถมสามารถช่วยออมเงินได้อีกต่างหาก อาหารไม่ต้องแพงก็ทานอิ่มได้เหมือนกัน และอีกสิ่งสำคัญคือ การไม่ตามเทรนด์ตามแฟชั่นและตามเพื่อนยุคนั้นเอง

5. พกเงินเท่าที่ใช้ ถ้าจะใช้วิธีนี้จะต้องคำนวณค่าใช้จ่ายในแต่ละวันให้ดีกว่าก่อน เช่น ค่ารถไป-กลับ 60 บาท ค่าข้าวกลางวัน 40 บาท ค่าน้ำ+ขนมจุบจิบ 40 บาท รวมเป็น 140 บาท วิธีนี้จะช่วยให้เราเก็บเงินได้เร็วขึ้นเพราะไม่มีโอกาสให้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย แถมถ้าเราสามารถหักคิบบค่าขนมจุบจิบได้ก็จะเหลือเงินมาหยอดกระปุกเพิ่มอีกด้วย (แนะนำว่าให้พกเงินฉุกเฉินซ่อนเอาไว้ในกระเป๋าตังค์ด้วย เพื่อมีเหตุการณ์ที่ต้องใช้เงินมากกว่าที่เตรียมไว้ อย่างนั่งรถเลยป้าย ขึ้นรถผิดสาย ต้องจ่ายค่างานกลุ่ม ฯลฯ)

6. กินเท่าไร จ่ายเท่านั้น นี่คือนโยบายที่เหมาะสมสำหรับสายกินที่หักห้ามใจหยุดเบ่ยของกินไม่ได้แต่ก็อยากเก็บเงิน เวลากินอาหารหรือขนมอะไรที่เกินงบที่ตั้งไว้ต้องหยอดเงินลงกระปุกตามจำนวนที่กินไป เช่น ตั้งงบการกินไว้ว่าในหนึ่งมื้อห้ามเกิน 50 บาท แต่วันนี้เผลอกินบิงซูไป 60 บาท ก็ต้องหยอดลงกระปุก 60 บาท ถือเป็นวิธีที่อาจจะช่วยลดการกินจุบจิบลงได้ เดี่ยวนี้การเก็บออมเงินไม่ได้จำเป็นจะต้องรอให้โตเป็นผู้ใหญ่ให้มีงาน หรือมีรายได้ก่อนถึงจะทำได้ แม้แต่เด็กวัยเรียนที่ยังได้เงินรายวัน รายสัปดาห์จากพ่อแม่ก็สามารถทำได้แล้วเหมือนกัน วิธีนี้จะสามารถช่วยสร้างวินัยในการออมเงินที่ดีตั้งแต่เนิ่นๆ และทำให้นักเรียน นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ทำงานได้อย่างสบายยิ่งขึ้นด้วย

4. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควรมีทิศทางเป็นอย่างไร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้มีพระราชดำรัสต่าง ๆ ในหลายหลายแนวทางที่ได้ทำให้พสกนิกรชาวไทยได้เจริญรอยตาม ด้วยพระราชดำริที่ทรงอยากให้ประชาชนของพระองค์ ใช้ชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาทไม่ว่าจะเป็นแนวทางการเกษตรแนวทางการใช้ชีวิต หรือแม้แต่แนวทางการออมเงิน ซึ่งพระองค์ได้ตรัสถึงการออมเงินเพื่อการเก็บเงินที่สามารถนำมาใช้ได้จริง ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการออมเงิน ซึ่งจะทำให้เราเข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพย์สินที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถบริหารจัดการทรัพย์สินที่มีอยู่อย่างจำกัดให้คุ้มค่า ซึ่งจะต้องเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงและการออม โดยจะทำให้เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นอยู่แบบพอเพียงและการออมเงินได้

4.1 ปรัชญาแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่มีการชี้ถึงแนวทางการดำรงชีวิต และการปฏิบัติของประชาชนทุกระดับ ที่อยู่กันเป็นครอบครัว และชุมชน ไปจนถึงระดับรัฐบาลซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้มีความก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอีกหนึ่งแนวทางของพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระราชแนวคิดให้กับพสกนิกรชาวไทยได้เจริญรอยตามเพื่อให้เกิดการอุ้มชูตัวเองได้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้ใช้ชีวิตอยู่ด้วยความพอเพียงโดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้ตัวเองหรือผู้อื่น ซึ่งต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองให้ดีกว่าก่อน ด้วยการทำให้มีความพอกินพอใช้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเศรษฐกิจพอเพียงของการออมทรัพย์เป็นแนวปรัชญาที่ทุก ๆ คน

สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้และจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของ “ทางสายกลาง” ด้วยความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ความรู้ และคุณธรรม

4.2 หลักในการออมตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการออมและการปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการยึดหลักประหยัด และตัดทอนค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในทุกด้าน จะต้องทำการลด ละ ความฟุ่มเฟือยของไลฟ์สไตล์ที่เคยเป็นอยู่ , ประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง สุจริต แม้จะตกอยู่ในภาวะขาดแคลนต่อการดำรงชีพ จะต้องละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์ที่รุนแรงและไม่ถูกต้อง ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ และต้องขวนขวายหาความรู้ ซึ่งจะทำให้เกิดรายได้เพิ่มพูนจนถึงขั้นพอเพียง ที่สำคัญจะต้องปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่วร้ายให้หมดสิ้นไป ซึ่งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้หมายถึงการปฏิเสธการเป็นหนี้สิน หรือการกู้ยืมเงิน แต่ให้เน้นการบริหารความเสี่ยง ซึ่งแม้ว่าจะมีการกู้ยืมเงินมาลงทุน ทั้งนี้ก็เพื่อดำเนินกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมากเกินไป และแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้ห้ามเรื่องการลงทุนหรือขยายธุรกิจ แต่ให้เน้นการทำธุรกิจที่ไม่ให้เสี่ยงมากเกินไป และควรลงทุนให้เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง

4.3 จุดเริ่มต้นของการออมเงิน

1) เงินนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญมากต่อการดำรงชีพ มีใครบ้างทำงานโดยไม่มีค่าเหนื่อยตอบแทน แต่จะทำอย่างไรให้เงินอยู่กับตัวเองมากที่สุด แต่คนส่วนใหญ่ในประเทศไทยเป็นหนี้อยู่ที่ใครจะเป็นมากหรือน้อย ปัญหาเท่าที่เห็นส่วนใหญ่คือคนไทยไม่ค่อยมีเงินเก็บ เพราะตอนทำงานมีเงินแต่ก็ต้องมีเหตุจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายพอไม่มีก็ต้องไปกู้หนี้ ตามแนวทางหลักเศรษฐกิจพอเพียง “เรื่องการออมเงิน” ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ

- จะต้องเริ่มต้นที่ตัวเองก่อน ซึ่งการออมเงินด้วยความพอเพียงและ
- ไม่ฟุ่มเฟือยเป็นการออมเงินเพื่ออนาคตอันใกล้
- ออมเพื่อใช้ในส่วนของค่าใช้จ่ายหนี้สินในแต่ละเดือน
- ออมเพื่อนำเงินที่ออมไปใช้จ่ายในครอบครัวและ
- ออมเงินเพื่อต้องการซื้อสิ่งของ
- รวมทั้งการออมเงินสำรองเพื่อจ่ายค่ารักษาตัวยามป่วยไข้

2) นอกจากนี้การออมเงินเพื่ออนาคตระยะยาว สามารถนำมาใช้จ่ายในช่วงหลังเกษียณอายุ เพื่อความมั่นคงของครอบครัวหรือเป็นมรดกให้ลูกหลานเอาไว้ใช้ในการลงทุนต่อยอดเงินออมให้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นวิธีออมเงินด้วยเศรษฐกิจพอเพียง เพราะความพอเพียงก็คือความประหยัดและการไม่ฟุ่มเฟือย รู้จักคิด รู้จักใช้จ่ายอย่างมีสติ หากไม่มีความพอเพียงอาจก่อให้เกิดผลเสียตามมา ยากได้มีมือถือใหม่ๆ ตามกระแสแต่ตัวเองทำงานเงินเดือนทั้งเดือนยังซื้อไม่ได้ ทำให้ต้องหันไปกู้ยืมเงินมาซื้อ ทำให้

กลายเป็นหนี้ และต้องนำเงินส่วนหนึ่งจากเงินเดือนมาใช้หนี้ตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งหากต้องการออมเงินจริง ๆ ก็จะทำให้เงินส่วนที่จ่ายไปนั้นน่าจะได้เป็นเงินเก็บมากกว่าแต่กลับนำมาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย เพราะหากมีความจำเป็นเกิดขึ้นหรือมีความต้องการใช้เงินด่วนเมื่อไม่มีเงิน ก็หันไปกู้หนี้ยืมสินอีก กลายเป็นว่าชีวิตทั้งชีวิตของคุณคงต้องใช้หนี้อย่างเดียว

3) การสร้างวินัยรักการออม ควรเริ่มต้นที่ตัวเองจะต้องไม่ฟุ่มเฟือย สิ่งไหนที่ไม่จำเป็นต่อชีวิตประจำวันก็ควรลดไปบ้างจะได้มีเงินเหลือเก็บ ต้องมีความประหยัด รู้จักคิดรู้จักใช้จ่ายอย่างมีสติ นับวันเงินมันก็ยังมีมูลค่าลดลงไปเรื่อย ๆ แสดงว่าเงินที่คุณออมนั้นมีมูลค่าลดลงตามไปด้วยหนทางที่จะทำให้เงินมีมูลค่าเพิ่มขึ้น คือต้องเปลี่ยนจากเงินออมให้มาเป็นทรัพย์สินที่สามารถสร้างรายได้ให้กับตัวคุณเอง หรือนำเงินออมไปลงทุนอย่างการซื้อกองทุน หรือซื้อหุ้น, ซื้อประกันแบบออมเงิน หรือจะซื้อที่ดินเก็บเอาไว้ก็ได้

4) หยุดการใช้จ่ายเกินตัว ต้องจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรทำในช่วงเศรษฐกิจถดถอยและรายได้หดหายไป วิธีการตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เริ่มจากจุดบันทึกว่าแต่ละเดือนมีรายได้เข้ามาเท่าไร และจดยการใช้จ่ายแต่ละรายการว่าใช้ออกไปเท่าไร จะทำให้รู้สถานะทางการเงินของตัวเอง เพราะความมั่นคงทางการเงินเกิดได้ต่อเมื่อมีรายได้มากกว่ารายจ่าย หากรายจ่ายสูง ให้พิจารณาตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออก โดยดูว่าแต่ละเดือน มีค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ดำรงชีพเดือนละประมาณเท่าไร ส่วนวิธีตัดที่ง่ายที่สุด ก็คือ จัดกลุ่มและเรียงลำดับค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ โดยเริ่มจาก

4.1) กลุ่มที่ 1 จำแนกรายจ่ายที่เป็นค่าใช้จ่ายประจำและจำเป็น เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าสาธารณูปโภค เงินผ่อนชำระกู้ซื้อบ้าน เงินผ่อนชำระรถ และจ่ายบัตรเครดิต ที่จะถูกจัดไว้ในความสำคัญลำดับต้น

4.2) กลุ่มที่ 2 คือ ค่าใช้จ่ายรายวัน ค่าอาหาร ค่าเดินทาง และ สูดทำย คือ ค่าสินค้าที่ยังไม่มีความจำเป็น เช่น สินค้าฟุ่มเฟือยต่าง ๆ กลุ่มหลังนี้เองที่ควรตัดเป็นอันดับแรก ๆ

4.3) กลุ่มที่ 3 ต่อมาคือ รายจ่ายที่สามารถลด หรือประหยัดได้ เช่น ค่าอาหาร เครื่องดื่ม ว่าสามารถลดลงได้อีกไหม หากตัดลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลงได้ก็เท่ากับจะมีเงินออมมากขึ้น หากตัด หรือ ลดรายจ่ายในกลุ่มสองและสามได้แล้ว ยังรู้สึกว่าร่ายจ่ายยังสูงกว่ารายได้ หรือสถานะทางการเงินยังตั้งอยู่ ลองพิจารณาปรับลดค่าใช้จ่ายประจำที่มีความสำคัญในลำดับต้น ๆ เช่น เรื่องภาระหนี้สิน ไม่ว่าจะชำระบ้าน รถ บัตรเครดิต สามารถมีวิธีการลดภาระหนี้ได้ โดยขอความช่วยเหลือในการพักชำระเงินต้นหรือพักชำระดอกเบี้ยได้ ด้วยการติดตามและขอเข้ามาตราการช่วยเหลือลูกหนี้ของแต่ละสถาบันเพื่อบรรเทาภาระลูกหนี้จากผลกระทบวิกฤติโควิด

4.4 ต้องระมัดระวังเรื่องการลงทุน

การลงทุนในช่วงวิกฤติ หรือหลังจากโควิดผ่านพ้นไปจะมีความผันผวนมากขึ้น คาดการณ์ว่าทั่วโลกต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ การลงทุนจะผันผวนมากขึ้น กลยุทธ์การลงทุนในยามตลาดผันผวนอย่างนี้ จึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษสิ่งสำคัญในการลงทุนยามนี้จึงไม่ใช่การหาผลตอบแทนให้ได้สูงที่สุดเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นการควบคุมหรือกระจายความเสี่ยงไปยังสินทรัพย์หลาย ๆ ประเภท ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งการกระจายการลงทุน เปรียบเสมือนการแบ่งไข่เก็บในตะกร้าหลาย ๆ ใบ ถ้าตะกร้าใบหนึ่งตกก็ยังมีเหลือตะกร้าใบอื่น ๆ อยู่ เช่นเดียวกับการลงทุน หากเราเอาเงินทั้งหมดลงทุนในตลาดหุ้น อาจเจอกับสถานการณ์ที่การลงทุนติดลบอย่างหนัก เหมือนช่วงเดือนมีนาคม ที่ปิดต่ำสุดในรอบ 8 ปี อาจดีกว่าถ้ากระจายการลงทุนไปในตลาดหุ้นไทย ตราสารหนี้ และสินทรัพย์ทางเลือก เช่น ทองคำ เป็นต้น ช่วงที่หุ้นขาลง จะยังมีผลตอบแทนจากตราสารหนี้และทองคำ มารองรับผลขาดทุนได้อยู่

4.5 วางแผนเก็บเงินในการดูแลสุขภาพเพิ่มขึ้น

หลังจากนี้ อาจมีโรคระบาดใหม่ ๆ เกิดขึ้น ทำให้ต้องหันมาดูแลสุขภาพมากขึ้น แม้มีเงินสำรองเพื่อฉุกเฉิน หรือเงินออมแล้ว แต่อาจไม่พอหากเจ็บป่วย ต้องเตรียมพร้อมด้วยการหาประกันมาเป็นหลักในการดูแลสุขภาพ เป็นสวัสดิการคุ้มครองตนเอง เพื่อเตรียมรับมือโรคระบาดใหม่

4.6 พัฒนาตัวเองและหาช่องทางเพิ่มรายได้

สำหรับผู้ที่มียาได้ทางเดียว อาจพิจารณาหาช่องทางเพิ่มรายได้ หรือให้เงินช่วยทำงานผ่านการลงทุน เพื่อลดความเสี่ยงจากการขาดรายได้ โดยเฉพาะหลังวิกฤติโควิด มีการคาดการณ์กันว่า การจ้างงานอาจจะเปลี่ยนจากการจ้างมนุษย์เงินเดือนมาจ่ายเป็นเวลา หรือจ่ายตามผลงาน ซึ่งจะอิงกับทักษะความสามารถแทน ตัวแปรดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านเงินเดือน หรือสวัสดิการของมนุษย์เงินเดือนในอนาคต แต่ในทางกลับกันคนเก่งอาจทำงานได้หลายที่ภายใต้การจ่ายเงินตามความสามารถ

4.7 ควรออมเงินไว้เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน

อย่ารอให้ฉุกเฉินก่อนค่อยออม เราควรต้องเตรียมพร้อมรับเหตุการณ์ไม่คาดฝัน และเก็บสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง แนะนำให้มีเงินสำรองสภาพคล่องเพื่อฉุกเฉินไว้ครอบคลุมอย่างน้อย 6 เดือน โดยอาจทยอยออม แบ่งเป็น 10-20% ของรายได้สะสม จนได้เงินสำรองสภาพคล่องเพื่อฉุกเฉินครบตามจำนวนที่ต้องการจะเก็บไว้ในบัญชีหรือ กองทุนที่ถอนออกมาใช้ได้สะดวกเน้นรักษาเงินต้นมากกว่าทำผลตอบแทนที่สูงหากอยู่ในช่วงขาดรายได้ ยังไม่สามารถออมเพื่อสภาพคล่องฉุกเฉิน แนะนำให้สมัครบัตรเงินด่วนเตรียมไว้สำรองหากต้องใช้จ่ายในยามจำเป็น เพราะหากไม่ใช้ก็ไม่เสียดอกเบี้ย และควรเอาไว้ใช้ยามจำเป็นจริง เพราะหลังโควิด เราอาจเจอกับความไม่มั่นคงทางการงานมากขึ้น

นิกร อินตา (2560) ได้กล่าวถึง การจัดการหนี้สินทางพระพุทธศาสนาว่าการจัดการหนี้สินทางพระพุทธศาสนา จากการศึกษาพบว่า การจัดการหนี้สินตามหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์เป็นหลักธรรมที่

นำมาซึ่งความสุขของมนุษย์ และสามารถสัมผัสความสุขได้ในปัจจุบันชาติ ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ 1) อุดมฐานสัมปทา คือ ความขยันในการแสวงหาทรัพย์สิน อารักขสัมปทา คือ การรักษาทรัพย์สินที่แสวงหามาได้แล้ว 2) กัลยาณมิตตตา คือ การเลือกคบหากับผู้ที่มีคุณธรรมและ สมชีวิตา คือการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงจึงควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนัก และนำไปสร้างเป็น นโยบาย และแผนงานสำหรับการป้องกัน หนีสินของประชาชนโดยการส่งเสริมความขยัน ช้นแข็ง การรู้จักการออม ทรัพย์สิน การเลือกคบเพื่อนที่ดี และการอยู่อย่างพอเพียง

5. จุดมุ่งหมายของการพัฒนาคนในสังคมตามแนวพระพุทธศาสนา

ในการพัฒนาคนทั่ว ๆ ไปนั้น มีจุดหมายหลัก คือ การช่วยเหลือผู้ที่ยังช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ให้สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองเข้าใจ และยอมรับตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดจนตระหนักถึงความต้องการของตนเอง ดำเนินตามจุดหมายที่วางไว้ และสามารถพัฒนาตนเองได้จนถึงสูงสุดมีทัศนคติใหม่ ๆ ที่ดี เกิดขึ้นรู้จักพึ่งตนเองได้อย่างสมบูรณ์

ในหลักพระพุทธศาสนา คุณภาพ อันได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความฉลาดหลักแหลม ความขยัน ความสะอาด ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย ความมีศีลธรรมและจริยธรรมเป็นต้น ทุกอย่างที่มีมนุษย์มีอยู่นั้นเป็นผลมาจากการพัฒนาตนทั้งสิ้น ถ้ามนุษย์ต้องการให้คุณภาพและคุณสมบัติใด ๆ เกิดมีขึ้นในตน มนุษย์สามารถพัฒนาเอาได้ ด้วยการปฏิบัติตรงตามหลักการที่พระพุทธเจ้าทรงวางหลักการไว้โดยเน้นที่หลักไตรสิกขา คือ 1) อธิศีลสิกขา พัฒนาด้านความประพฤติทางกาย และวาจา 2) อธิจิตตสิกขา พัฒนาด้านจิต 3) อธิปัญญาสิกขา พัฒนาด้านปัญญา (อง.ต.ก. (บาลี). 20/87/225). จุดหมายของชีวิตอันเกิดจากการศึกษาที่เรียกว่า “สิกขา” และจากการพัฒนาชีวิต ที่เรียกว่า “ภาวนา” ในทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ “อัตถะ” หรือ “อรรถ” 3 ระดับคือ

5.1 จุดหมายชั้นตาเห็น หรือประโยชน์ปัจจุบันทันตา หรือชีวิตทางเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ (พระพรหมคุณภรณ์, 2545: 5)

- ความมีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง สง่างาม ไร้โรค ตลอดจนมีอายุยืนยาว
- ความมีทรัพย์สินเงินทอง อย่างน้อยมีอาชีพการงาน พึ่งตนเองได้ในทางเศรษฐกิจ
- การมีครอบครัวมั่นคง ผาสุก ตลอดจนวงศ์ตระกูลเป็นที่นับถือ
- ความเป็นที่ยอมรับในสังคม ไม่ว่าจะ เป็นเกียรติยศ บริวารยศ หรืออิสริยยศ

เนื่องจากพระพุทธศาสนาตระหนักดีว่า ความอึดคัดขันทางเศรษฐกิจ เป็นสาเหตุเบื้องต้นของ อาชญากรรมทั้งหลาย มีการลักทรัพย์ การฆ่า เป็นต้น (อง.อ.ฎ.ก. (บาลี). 23/55/233-238.) จุดหมายของชีวิตของคนในสังคมไทย สามารถพัฒนาตนให้เข้าถึงได้ด้วยหลักการพัฒนาเศรษฐกิจที่พึงปรารถนา 4 ประการ คือ (อง.อ.ฎ.ก. (ไทย). 23/45/340)

1) อดทนอดกลั้น การรู้จักหา การขยันในการทำงาน เพราะทรัพย์สินสมบัติจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน

2) อารักขสัมพันธ์ การออมทรัพย์นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นมาก ผู้หวังความเจริญด้วยโภคสมบัติจะต้องรู้จักรักษาทรัพย์ที่หามาได้ด้วยหยาดเหงื่อแรงงาน ด้วยสติปัญญา ด้วยความชอบธรรม โดยไม่ให้เป็นอันตรายหรือเสื่อมไปจากภัยพิบัติและเหตุอันไม่ควร

3) กัลยาณมิตร การมีเพื่อนดี การมีเพื่อนดีทำให้เรามีความเจริญก้าวหน้าในเศรษฐกิจ เพราะเมื่อมีปัญหาที่ได้รับคำปรึกษาที่ดีจากเพื่อน ดังนั้นการคบเพื่อนจึงควรเลือกคบเพื่อนที่ดีหรือมิตรแท้ ซึ่งมีคุณสมบัติ 4 ข้อ คือ มีคุณคุณ ร่วมสุขร่วมทุกข์ แนะนำประโยชน์ให้ และมีความรักใคร่จริงใจ (ที.ปา. (บาลี). 11/192/201.)

4) สมชีวิตา การรู้จักเลี้ยงชีพให้พอเหมาะกับฐานะ และกำลังทรัพย์ที่หามาได้ไม่สุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย ผู้หวังความเจริญด้วยโภคทรัพย์ จะต้องรู้จักประหยัดทรัพย์ พยายามใช้ทรัพย์ในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น ด้วยการใช้ทรัพย์ที่หามาได้ด้วยกำลังสติปัญญาความสามารถนั้น ตามหลักการใช้จ่ายทรัพย์ที่เรียกว่า “โภควิภาค” 4 ส่วน คือ “เอเกน โภคะ ภูณเชย” หนึ่งส่วนบริโภคนิสัย “ทวิทิ กมมํ ปโยชเย” สองส่วนใช้ประกอบการงานการธุรกิจ “จตุตถกณจ นิธาเปยย” หนึ่งส่วนเก็บออมไว้ในคราวจำเป็น (ที.ปา. (บาลี). 11/194/202.) การแสวงหาและการเก็บรักษาทรัพย์ไว้ให้นาน ๆ หรือมีทรัพย์เพิ่มขึ้น และไม่ใช้ทรัพย์ที่แสวงหามาได้โดยสุจริตชอบธรรมเสื่อมไปเร็ว แนวทางนั้น คือ ไม่เจ้าชู้สำส่อน ไม่เสพสิ่งเสพติดให้โทษ ไม่มัวเมาการพนัน มีกัลยาณมิตร (อง.อภฺตฺต. (ไทย). 23/45/342.) ถ้าคนในสังคมทำได้ตามแนวทางดังกล่าวจะพบความสุขขั้นพื้นฐานคือ (อง.จตฺก. (ไทย). 21/62/105.)

1) อตฺตีสฺส สุขเกิดจากการมีทรัพย์ มีความภูมิใจ เอื้ออ้อมใจ ว่าตนมีโภคทรัพย์ที่ได้มาด้วยน้ำพักน้ำแรง ความขยันหมั่นเพียรของตน

2) โภคีสฺส สุขเกิดจากการใช้จ่ายทรัพย์นั้น ด้วยความภาคภูมิใจและมั่นใจว่าตนได้ใช้จ่ายทรัพย์ที่หามาได้ เลี้ยงชีพตนเอง เลี้ยงผู้สมควรเลี้ยงและบำเพ็ญประโยชน์

3) อนนฺตีสฺส สุขเกิดจากการไม่เป็นหนี้ มีความภาคภูมิใจ อ้อมใจ สุขใจ ว่าตนไม่เป็นหนี้สินติดค้างใคร

4) อนวัชชสฺส สุขเกิดจากการประพฤติที่ไม่มีโทษ มีความภูมิใจ อ้อมใจ ว่าตนมีความประพฤติสุจริต ไม่บกพร่อง เสียหาย ที่ใคร ๆ จะติเตียนได้คนที่คนในสังคมจะให้ความสุขใน ระดับที่ภริฐธัมมิกัตถะ ดำรงอยู่ได้นานและมั่นคง คนในสังคมต้องมีหลักธรรมประจำใจควบคู่กันไปด้วย ได้แก่ “หลักกุกฺลจิริฐฐิติธรรม” มี 4 ประการ คือ (อง.จตฺก. (ไทย). 21/258/333.)

1) นินฺนุคฺคเวสนา เมื่อของหายรู้จักเสาะแสวงหาคืนมา ไม่ปล่อยให้สูญหายไป

2) ชินฺนปฏิสังขารณา ของเก่า ของชำรุด รู้จักบูรณะซ่อมแซม

3) ปริมาณโภชนา รู้จักประมาณความพอดีในการกินการใช้ ไม่สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย รู้จัก
เจียมฐานะของ

4) อธิปไตยสวัสดิการสถาปนา ผู้นำครอบครัวต้องมีศีลธรรม อย่างน้อยต้องมีศีล 5 และละเว้น
อบายมุขทุกชนิดคนในสังคมส่วนมากในโลกนี้มุ่งความสุขอันเป็นความสุขขั้นพื้นฐานของชีวิตอย่างไรก็ตาม
พระพุทธศาสนายังมีเป้าหมายที่สูงขึ้นไปกว่านี้อีก เพราะเป้าหมายที่แท้จริงไม่ใช่การมีทรัพย์สมบัติเพียง
อย่างเดียว แต่เชื่อว่ามีความสุขอีกประเภทหนึ่งที่ไม่ต้องอาศัยทรัพย์สมบัติโดยได้มาด้วยการพัฒนาจิต ไดแก่
จุดหมายที่เรียกว่า “สัมปรายิกัตถะและระดับปรมัตถะ” ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

**5.2. จุดหมายชั้นเลียดาเห็น หรือประโยชน์เบื้องต้น หรือประโยชน์ของชีวิตหลังความตายที่
สำคัญ เช่น**

1) การมีความสุขทางจิตใจ ด้วยศรัทธาในพระรัตนตรัยซาบซึ้งในบุญกุศลและมั่นใจในการ
ทำกรรมดี

2) ความอิมใจมั่นใจในชีวิตของตนที่มีความประพฤติสุจริตดีงาม ได้ทำสิ่งที่ถูกต้อง

3) ความอิมใจภูมิใจ ในความมีชีวิตที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์ ที่ได้เสียสละทำการสร้างสรรค์
เกื้อกูลไว้แก่เพื่อนมนุษย์และสังคม

4) ความกล้ากล้ามั่นใจและความปลอดโปร่งเบิกบานใจ เนื่องจากมีความรู้มีปัญญาที่จะ
แก้ปัญหา และจัดทำดำเนินการกิจการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้

5) ความสบายใจมั่นใจในกรรมที่ได้ประกอบไว้ อันเป็นบุญกุศลดีงามสุจริตเป็นหลักประกัน
ชีวิตในภพหน้า สามารถจากโลกนี้ไปโดยไม่ต้องหวาดหวั่นพริ้งภัยแห่งทุกคติ

เรียกจุดหมายชั้นเลียดาเห็นนี้ ในศัพท์ทางวิชาการว่า “สัมปรายิกัตถะ” ซึ่งจุดหมายชีวิต
ระดับสัมปรายิกัตถะนี้ นอกจากจะให้ความสุขทางจิตใจในโลกปัจจุบันแล้ว ยังเพ่งไปที่หลักประกันชีวิตใน
อนาคต คือภพหน้าด้วย เพราะเมื่อถึงเวลาละโลกนี้ไป ใจจะสงบไม่ต้องหวาดกลัวภัยในภพหน้า หรือเมื่อยังมี
ชีวิตอยู่ในโลกนี้ ก็มีจิตใจเบิกบาน เจริญอกงามในคุณธรรมมีความสว่าง สงบ ไม่ตกเป็นทาสของวัตถุ
จุดหมายของชีวิตในระดับนี้ คนในสังคมผู้มีความประสงค์สามารถพัฒนาชีวิตให้เข้าถึงได้ ด้วยหลักการ 4
ประการนี้ คือ(อง.อภ.ฐก. (บาลี). 23/55/239-240.)

1) สัทธาสัมปทา

2) สीलสัมปทา

3) จาคสัมปทา

4) ปัญญาสัมปทา

5.3. จุดหมายสูงสุด หรือประโยชน์อย่างยิ่ง หมายถึง ความมีจิตใจที่หลุดพ้นจากกิเลส และความ
ทุกข์ทั้งปวง บรรลุภาวะที่เรียกว่า “นิพพาน” ซึ่งเป็นอิสรภาพ สันติ และความสุขอย่างสูงสุดที่เกิดจาก

ความรู้แจ้งหยั่งเห็นความจริงแท้ของโลกและชีวิตเรียกจุดหมายสูงสุดนี้ ในศัพท์ทางวิชาการว่า “ปรมัตถะ” ซึ่งปรมัตถะนี้ บุคคลสามารถเข้าถึงด้วยวิธีการพัฒนาตน ที่เรียกว่า “ภาวนา 4” คือ (1) กายภาวนา การพัฒนาทางด้านกายภาพ (2) สីลภาวนา การพัฒนาทางด้านสังคม (3) จิตตภาวนา การพัฒนาทางด้านจิตใจ (4) ปัญญาภาวนา การพัฒนาทางด้านปัญญา (ที.ปา. (ไทย). 11/305/272.)

จะเห็นได้ว่า พระพุทธศาสนาไม่ได้เสนอจุดหมายระดับทิฏฐธัมมิกัตถะเท่านั้น แต่ยังเสนอเป้าหมายในระดับที่สูงขึ้นไปอีก ทั้งนี้เนื่องจากคนในสังคมมีศักยภาพที่สามารถจะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงกว่าได้ แต่คนในสังคมปัจจุบันยังขาดการอบรมในด้านคุณธรรม จริยธรรม ถ้าหากสังคมหรือรัฐคำนึงถึงจุดหมายของชีวิตระดับสัมปรายิกัตถะเป็นหลัก มนุษย์ในสังคมที่เข้าถึงจุดหมายของชีวิตระดับนี้จะมีมากขึ้น คนดีมีมากขึ้น สังคมจะดีขึ้น ในจุดหมายของชีวิต 3 ระดับนั้น บุคคลผู้สามารถพัฒนาตนจนบรรลุจุดหมายระดับปรมัตถะนั้น เรียกในทางพระพุทธศาสนาว่า “พระอรหันต์”

บทสรุป

การวางแผนการเงินในปัจจุบันนั้นมีเทคนิคที่หลากหลายมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งแต่ละคนก็เลือกใช้ตามความถนัด ตามความสามารถที่ตนมีหนึ่งในเทคนิคการวางแผนการเงินที่มีประสิทธิภาพ และเข้าใจได้ง่ายก็คือ การวางแผนการเงินตามช่วงอายุ (Generation Planning) สังคมไทยอยู่ในภาวะ “รวยกระจุก จนกระจาย” คนส่วนน้อยรวย คนส่วนใหญ่ยังคงยากจน เนื่องจากขาดความรู้เรื่องการเงินส่วนบุคคล และไม่ใช้โอกาสที่ผ่านเข้ามาในชีวิตสร้างฐานะความเป็นอยู่ให้ดี ทำให้รายได้เพิ่มขึ้นช้าไม่ทันกับรายจ่ายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วต้องไปกู้หนี้ยืมสินทั้งในและนอกระบบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น หนี้บ้าน หนี้รถ และสินเชื่อส่วนบุคคล ระบบทุนนิยมแต่ละครอบครัวมีฐานะไม่เท่าเทียมกัน แต่มีอิสระในการเลือกประกอบอาชีพ และเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันกันอย่างเสรี บางคนโชคดีพ่อแม่มีฐานะเหนื่อยน้อยน้อยในการรักษาความมั่งคั่งให้กับคนรุ่นต่อไป บางคนโชคไม่ดีพ่อแม่มีฐานะไม่สู้ดีก็มีโอกาสแสดงฝีมืออย่างเต็มที่สร้างเนื้อสร้างตัวกันขึ้นมาเอง จึงจำได้ว่า “คนเรารวยทันกันเสมอขึ้นอยู่กับโอกาส ไอเดีย และลงมือทำ” ปัจจุบันยุคดิจิทัลสื่อสารกันผ่านอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างสมาร์โฟนและแท็บเล็ต พกติดตัวไปไหนมาไหนได้ทุกที่ คนรุ่นใหม่จับโอกาสเป็นเห็นทางรวยเปลี่ยนไอเดียเป็นเงินล้านได้ เพราะการทำธุรกรรมออนไลน์เข้าใจง่าย ต้นทุนต่ำ เชื่อมต่อทุกสังคมจากทุกมุมโลก ทำให้การค้าขาย การตลาด และการเงิน เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคนี้

การออมเงินเป็นการเรียนรู้จัดเก็บเงินมาเป็นทุนเริ่มต้นชีวิต ตอนเด็กพ่อแม่สอนให้เก็บเงินที่เหลือจากไปโรงเรียนมาหยอดกระปุกหมูเอาไว้เป็นประจำทุกวันสร้างวินัยการออม พอเก็บเงินได้สักพักพ่อแม่ก็พาไปเปิดบัญชีออมทรัพย์ที่ธนาคารเพื่อสอนวิธีทำเงินในเชิงอกงด้วยการรับดอกเบี้ยสม่ำเสมอจากเงินฝากธนาคาร การเก็บเล็กผสมน้อยจนเป็นเงินก้อนโตพอเป็นทุนสร้างฐานะให้มั่นคง บางบ้านพ่อแม่ใช้วิธีสมทบเงินให้เท่ากับเงินที่ลูกออมได้ เพื่อกระตุ้นให้เด็กออมเงินมากขึ้นและรู้สึกสนุกกับการออม

ยุคสมัยเปลี่ยน เทคโนโลยีเปลี่ยน รูปแบบการออมก็ควรเปลี่ยนมาใช้ “กระปุกหมูยุคดิจิทัล” หมายถึง การออมรูปแบบต่าง ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์ที่ธนาคาร หรือสถาบันการเงินมีให้บริการเดี๋ยวนี้อีกมีให้บริการในเว็บไซต์ (Internet Banking) และเป็นแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ (Mobile Banking) ทั้งสะดวกสบาย และปลอดภัยในการใช้งาน ปัจจุบันคนเริ่มหันมาใช้กระปุกหมูยุคดิจิทัลกันเยอะ เพราะทำให้การออมเป็นเรื่องง่าย และช่องทางการออมมีให้เลือกหลายอย่างโยกย้ายเงินได้ตามความพอใจ ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางและรอคิวนาน

เอกสารอ้างอิง (References)

- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2535). *พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2500*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- _____. *พระไตรปิฎกภาษาไทย (2539)*. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). (2550). *การพัฒนาที่ยั่งยืน*. พิมพ์ครั้งที่ 6. โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิก.
- _____. (2551). *พระพุทธศาสนา พัฒนาคนและสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 7. โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิกจำกัด.
- นางสาวณทิพรดา ไชยศิลป์. (2564). *ชุมชนนิพนธ์ สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*.
- กรุงเทพธุรกิจ, (2564). การเข้าถึง, [ออนไลน์] <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/894166>, วันที่ 15 เมษายน 2564.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2564). การเข้าถึง [ออนไลน์] <https://www.thairath.co.th/news/politic/2049821>, วันที่ 15 เมษายน 2564.
- ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน. (2564). *เศรษฐกิจ – คนไทยออมเงินน้อยลงทุกสถิติ*. การเข้าถึง, [ออนไลน์] https://www.khaosod.co.th/newspaper/newspaper-inside-pages/news_5602393, วันที่ 15 เมษายน 2564.
- นิกร ยาอินตา. (2560). การจัดการหนี้สินทางพระพุทธศาสนา, *วารสาร มจร.ทริภุชชัยปริทรรศน์*, ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2560.
- Moneyhub, การออมเงิน, การเข้าถึง [ออนไลน์], <https://moneyhub.in.th/article/sufficiency-eco>
